

ea verba de DEO dicta Psalm. LXVIII. 1. Exurgat DEUS & dissipentur inimici. Et Psal. CXXXII. 8. disjungens verba distinctè dicit : *Surge Domine*, Tu & arca fortitudinis tuæ. Scilicet Moses alloquebatur ibi DEUM vel Filium DEI arcæ & exercitui præsentem, tempore nocturno in columna ignis, diurno in columna nubis. Et sic intelliguntur Num. XXXII. 20. *Rubenita &c.* debent in bellum proficisci coram Iehova, coram arca præsentem, & Deut. XII. 7. *oblationes jubentur concedi coram Iehova*, arca præsentem. Nec obstat 2. Sam. VI. 2. ascendere faciebant arcam Domini, super quam invocatum est nomen Iehova. Nam Textus originalis ita legit : ascendere fac arcam DEI, cuius sc. DEI nomen invocatum est Iehova, & sic locus Parall. I. Par. XIII. 6. Neque phrasis, *super quid invocare DEUM*, facit id super quod invocatur, ipsum DEUM Iehovam, uti invocatur Iehova super filios Israelis, Deut. XXVIII. 16. Es. LXIII. 19. Jer. XXXIV. 15. super Hierosol. Dan. IX. super templum 1. Reg. VIII. 43. 2. Par. XX. 9. Neque tamen Deus sunt, Jehovah.

Q. IV. *An DEVS perfectè in requisitis Philosophicis definiri possit? N.*

§. 1. Nonnulli philosophi aut alii sibi persuasum habent Antith. DEUM exactè & Philosophicè definiri posse, collocant eum in prædicamento substantiæ, directè & propriè.

§. 2. Ast ineptè & illusivè. Quanquam enim DEUS de Thef. scribatur ex conceptu communi & proprio, non tamen ex genere & differentia. Neque potest propriè esse vel collocari in prædicamento, cum neque genus sit, neque species, neque individuum sub illis contentum. Tres personas credimus, quas dicimus, tria supposita, sed tria individua dici, non inaudit *Jacobus Martini*. Quod neque rei, neque notionis ratione dici potest. vid. M. Dn. D. *Calov.* Tom. 2. pag. 191.

219. 215. *Posevv.* Theol. Schol. pag. 60. 63.

Q.V.